

Zevende zondag van Pasen – 16 mei 2021, Dominicuskerk Utrecht

Evangelie: Johannes 17,11b-19

Overweging Annemarie Reinders

Op de kalenderindeling bevinden we ons tussen Hemelvaart en Pinksteren, maar de evangelielezing van deze zondag speelt zich af kort voordat Jezus naar de Hof van Olijven gaat, aan de vooravond van zijn verraad, zijn lijden en sterven.

Eerst bidt Jezus voor zichzelf, hij vraagt God om als mens in de glorie geplaatst te worden, als mens. Daarna bidt hij voor: 'Hen die Gij Mij gegeven hebt'.

Dat zijn de leerlingen en alle getuigen van Jezus' openbare optreden, van zijn doop door Johannes de Doper tot zijn dood en verrijzenis. Die leerlingen zijn gegeven aan Jezus: Jezus koos ze niet uit, maar Hij wist dat allen die rondom hem waren, door God aan Hem gegeven zijn. Er staat immers 'Omdat zij U toebehoren'.

En Hij maakt een pas op de plaats, een statement zou je kunnen zeggen.

Ik heb hun Uw woord doorgegeven,

Hiermee laat Jezus zien dat Hij geen spel speelt, maar dat Hij tussen God en de mensen staat als de ultieme aanraakbaarheid van God. Datzelfde beeld mogen wij ook hebben, wij, mensen van nu, treden in de voetsporen van de leerlingen en wij behoren God toe, God schenkt ons de kennis van Jezus.

Maar het is niet allemaal zo mooi, zo transparant, zo heilig.

Jezus plaatst zijn leerlingen, ons, midden in het leven, terwijl we, met Hem, 'niet van deze wereld zijn'. Die wereld is onrecht, verkeerd gebruik van macht, niet op je naaste letten, je wereld klein houden om zo het verkeerde ook maar niet te zien. Want zo gaat het vaak in de wereld.

Jezus bidt voor ons en wil ons behoeden: 'Ik bid niet, dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor het kwaad.' Jezus stelt de wereld tegenover de waarheid. Dat doet Hij op een subtiele wijze.

Ik heb over hen gewaakt, en geen van hen is verloren gegaan, behalve degene die verloren moest gaan, opdat de Schrift in vervulling zou gaan.

Hier bleef ik haken, aan deze tekst. Jezus heeft het natuurlijk over Judas, de leerling die hem verraden heeft. Maar geen enkele kwaadsprekerij, geen achteraf-sneer, geen verwijt, geen schuld. Enkel dat de Schrift in vervulling zou gaan. Hiermee houdt Jezus ons weg van het kwaad, Hij stelt ons als voorbeeld dat soms iets moet gaan omdat het zo moet gaan. Maar geen kwaad woord! Kijk altijd naar wat ertoe doet en dat is niet het kwaad, maar de weg naar het goede.

Hij wil ons niet in een *bubble*, afgekeerd van alles wat wij niet fijn vinden, wat we in een klein kringetje met elkaar afspreken, nee, Jezus vraagt zijn Vader ons te bewaren voor het kwaad,

midden in die vaak kwade wereld. Hiermee krijgen we dus een opdracht: om te midden van dat onrecht, die radeloosheid, dat verdriet, het kwaad niet aan te gaan, niet voor verleidingen open te staan, niet mee te gaan met de hardste schreeuwers, niet voor het grote geld te gaan. Nee, Jezus vraagt God om ons te behoeden en ons toe te wijden in de waarheid. Gods woord kennen is waarheid. Opdat wij de waarheid midden in ons leven die bestemming gaan geven die het toekomt, opdat wij het goede in de wereld een plek kunnen geven. Dat betekent dus ook dat we midden in de wereld van het kwaad gaan staan en laten zien dat we voor de waarheid gaan. Niet door het kwaad te ontkennen, maar door er iets anders naast, voor, boven, onder te zetten. Hoe kunnen we dat bereiken?

Volgens de dominicaan Timothy Radcliffe moeten we eerst aan het werk door zielszorg te verrichten: ons openstellen voor God. Hij zegt: 'Ook al kan ik niet een volmaakt leven leiden, ik kan wel de gave ontvangen van een aandeel in het leven van de Drievuldigheid.' Radcliffe stelt voor te proberen onze lijfelijheid ten volle te gebruiken. 'We worden bezielde zoekers door te leren, te proeven, te zien, aan te raken en zelfs te ruiken. Thomas van Aquino noemt de tastzin dan ook het meest menselijke van alle zintuigen. Goede aanraking is wederkerig. Terwijl je kunt zien zonder te worden gezien en horen zonder te worden gehoord, is goede en heilige aanraking wederkerig.'

Nu mogen we wel zeggen dat juist die lijfelijheid nogal uitgeschakeld was! Door alle beperkingen mochten we elkaar niet ontmoeten, niet omarmen, niet de longen uit ons lijf zingen. We zaten nogal in ons hoofd en konden te weinig allerlei denkwerk uitschakelen. En het kwaad in de wereld gaat helaas door.

Maar sinds een week is er een voorzichtige samenkomst weer mogelijk, met andere woorden, we kunnen aan de slag met ons lijf, onze fysieke aanwezigheid, onze balans in lichaam en geest. We kunnen ons proberen af te wenden van gedachten die niet opbouwend en niet opbeurend zijn. We proeven met al onze zintuigen, en op deze wijze kunnen we de wereld leren kennen, de waarheid. We ontdekken weer de liefde, de liefde die Jezus voor zijn leerlingen bepleitte bij God, en dus voor ons.

Ten volle liefhebben en in liefde wonen lijken niet van deze wereld, maar we zouden het kunnen proberen: de wereld telkens weer te laten zien en horen dat liefde ertoe doet, zoals Jezus ons dat voordeed. Dat de gegeven liefde van God in ons leeft. Dat we uitkijken naar de Geest die waarheid is. Alle dagen van ons leven.

Dat het zo mag zijn.